

blive Sagfører, et Menneske, for hvem det vil blive umuligt — maatte endog saa legalt umuligt, men i alt Fald faktisk umuligt — at faae den saakaldte første Fuldmægtig-Stilling. Det vil være et Menneske, som er ganske henvist til at leve som Skriver, efterat han dog har erhvervet sig Kundskaber, som han vil have Trang til at benytte. Jeg venter derfor, at det kun vil føre til, at man skaffer sig en række juridisk udbannede Kommissionærer, som denne Lov aldeles ikke forhindrer fra at befatte sig med det, som er det Essentielle i Sagførerstillingen, med Laan, med Prioriteter, med Skifte, kort sagt med alt det, hvorved der overhovedet er Noget at tjene i en Sagførers Stilling. Thi det er en mærkelig og forlort Ide at tro, at Føll i Sagførerspraxis i dette Land nogenstunde spekulere i Processer. Jeg tror, at hvis man kunde staa frem og aflægge Godtroenhedsed ligesom i Oldtiden paa Noget, man ellers ikke kunde bevise, kunde man i de allerfleste Tilfælde staa frem og aflægge Godtroenhedsed paa, at der er ingen Sagfører, der overhovedet spekulere i Processer, og det fordi det aldeles ikke betaler sig, fordi det efter Nutidens Forhold er det stæfkest betalte juridiske Arbejde og det Arbejde, som en Sagfører er mest udsat for at have Uvgræelse af uden nogen virkelig Nytte. Det turde vel endog være, at en meget væsentlig Grund til den danske Procedure's Langsomhed, dens uovervindelige Langsomhed trods Alt, hvad der gjøres for at fremme den, baade fra Lovgivningens Side og for Resten ogsaa fra Domstolens Side, ligger deri, at Procedure er saa stæf betalt, at ingen Sagfører, der skal holde Kontor, kan leve deraf, og Følgen deraf er, at naar han kan finde Forretninger, hvorved han kan tjene Noget, og som han kan leve af, saa tager han disse andre Forretninger, som Eiendomsforretninger, Prioritetsforretninger, Byggeforretninger og de mangfoldige andre Ting, som laves rundt omkring paa Sagførerkontorerne, og lader saa selve Proceduren ligge. Det turde være den virkelige Grund til den Maade, hvorpaa den danske Procedure gaar. At tro, at nogen Sagfører virkelig spekulerer i Processer for deraf at skaffe sig Indtægt, det turde være en Misforstaaelse. Det der gives andre Ting, han lever af, og det er Forretninger, som efter denne Lov ville være fri for de egentlige Kommissionærer, nemlig Eiendomsforretninger, Laaneforretninger, Bankierforretninger for Provinds-sagførerne osv. Thi det er jo i Virkeligheden Tilfældet, at mange af Provinds-sagførerne i dette Land drive Bankierforretninger, Laaneforretninger, Bexellerforretninger og

hvad dermed staar i Forbindelse. Det vil blive ved som hidtil, og det er den Slags Sager, en Sagfører spekulerer i, naar han vil lave sig en Forretning. Naar en Sagfører for nogle Aar siden vilde lave sig en Forretning, saa søgte han at erhverve sig et større Antal Byggegrunde, saa byggede han paa dem eller lavede Historier med dem, eller han søgte at rode sig ind i et eller andet stort offentlig Foretagende, eller han søgte at drive Eiendomshandler, af hvilke maaste mange vare af en meget mærkelig Karakter, og mange maaste ogsaa vare udsprungne af en Slags Salærgastab, men der er ingen Sagfører, der fører Processer for derved at vinde Forretning. Det jeg nu kom hørt fra, var Spørgsmaalet om dansk juridisk Examen. Med Hensyn dertil vil jeg sige, at hvis man vil opnaa at faae en, hvad jeg vil kalde virkelig Garanti for Besørgelsen af de Forretninger, som til syvende og sidst blive de væsentlige i Sagførerstillingen, og som man ikke, eller i alt Fald vanskelig kan henlægge under Domstolene, nemlig alle de Forretninger, der falde udover Procedure og Rettergang i gammeldags Forstand, saa maa man gaa en ganske anden Vej. Saa maa man ogsaa se at lægge ind under Loven de Kommissionsforretninger, der opvøxe her i Hovedstaden hveranden Dag, de juridiske Bureauer, hvoraf mange staa i Betjeneren, anmeldte som offentlige Firmaer, og som drive alle Slags Forretninger indenfor den egentlige Sagførervirksomhed, uden just at kalde sig Sagførere, og som ikke kunne rammes af Bestemmelserne om at drive Sagførerforretning. Der er jo fuldt her i Hovedstaden af den Slags Forretninger, og der er Mange, som staa i Forbindelse med dem, og hvis en Sagfører har Lyst til at svindle, saa kan han lave ganske det Samme. Jeg er vis paa, at hvis En vilde sætte mig et Sted her for mig selv i 14 Dage, og jeg kunde faae Lov at sidde i Fred, saa skulde jeg udfinde saadanne Kunstter, at der i Virkeligheden ikke skulde vindes det Allerbitterste ved, at denne Lov gif igjennem. Jeg mener derfor, at det er ganske utilstrækkelige Fordele, man vil opnaa ved den Maade, hvorpaa man vil stille de danske Jurister efter dette Lovforslag. Evertimod, man vil langt snarere henvise en Kreds af Mennesker, som ere fæde af gaa og have underordnede Stillinger paa Kontorer, og som have opgivet Haabet om at blive noget Selvstændigt ad legal Vej, til at kaste sig over de Forretninger, som i Virkeligheden blive ukontrollerede efter denne Lov, netop de Sagførerforretninger, som give Noget, og